

Grunder och huvudargument

1. Det var felaktigt av tribunalen att finna att det var riktigt av överklagandenämnden att tillämpa tribunalens praxis från de tidigare domarna HELLIM och ΧΑΛΛΟΥΜΙ och HALLOUMI i förevarande ärende. De målen rörde inte kontrollmärken utan andra typer av märken, nämligen kollektivmärken respektive vanliga EU-varumärken. Sådana märkens huvudsakliga funktion är att fungera som en upplysning om varans kommersiella ursprung (i fråga om kollektivmärken är flera producenter knutna till varandra genom att de tillhör samma sammanslutning). Kontrollmärkenas huvudsakliga funktion är däremot inte att fungera som en upplysning om varans ursprung utan den är att särskilja varor i en viss klass, det vill säga varor som har certifierats då de faktiskt uppfyller kraven i och har fått tillstånd att tillverkas i enlighet med de bestämmelser som gäller för godkänd användning av kontrollmärket HALLOUMI. Omsättningskretsen i de tidigare målen som meddelats av tribunalen skiljer sig dessutom från omsättningskretsen i förevarande fall.
2. Tribunalen fann felaktigt att det äldre nationella märket – det vill säga det nationella kontrollmärket i förevarande fall – saknade särskiljningsförmåga när det gäller att särskilja varor som har certifierats från sådana varor som inte har certifierats och fann felaktigt att märket var beskrivande, vilket i sin tur undergräver det nationella märkets nationella skydd. Tribunalen ifrågasatte vidare felaktigt huruvida nämnda varumärke var giltigt i samband med invändningsförfarandet vid EUIPO.
3. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning vid jämförelsen av märkena och vid bedömningen av risken för förväxling. Tribunalen prövade felaktigt dessa frågor utifrån premissen att det äldre märket var ett varumärke som anger varans ursprung istället för ett kontrollmärke. Tribunalen fann felaktigt att det äldre märket saknade särskiljningsförmåga som kontrollmärke, det vill säga dess förmåga att särskilja varor som faktiskt uppfyller de krav som uppställs för ett kontrollmärke och som faktiskt har producerats av producenter som är godkända av kontrollmärkesinnehavaren. Tribunalen underlät även att beakta hur kontrollmärken vanligtvis används (det vill säga tillsammans med ett särskiljande namn, varumärke eller logga). Tribunalen underlät vidare att beakta innebörden och betydelsen av det omstridda EU-varumärket och i synnerhet genom att underlåta att beakta huruvida beståndsdelens ”HALLOUMI” hade egen särskiljningsförmåga i det yngre varumärket såsom ett kännetecken, vilket – i motsats till vad som är fallet – anger att de varor som omfattas av det omstridda EU-varumärket är certifierade.
4. Det var felaktigt av tribunalen att inte beakta nationella bestämmelser och rättspraxis när det gäller nationella kontrollmärkenas räckvidd och verkan. Villkoren och bestämmelserna i medlemsstaternas lagstiftning om kontrollmärken harmoniserades inte genom varumärkesdirektiven 89/104⁽¹⁾ och 2008/95⁽²⁾ och trots detta föreskrivs det i förordningen om EU-varumärken att sådana nationella märken kan utgöra grunden för äldre rättigheter som innebär att EU-varumärken inte kan registreras. Sådana rättigheter borde beaktas mot bakgrund av nationell rättspraxis och nationella bestämmelser genom en jämförelse med de olika nationella rättigheterna i artikel 8.4 i förordningen om EU-varumärken (dessa rättigheter har inte heller harmoniserats och de varierar mycket från en medlemsstat till en annan både när det gäller arten, omfattningen och verkan därav).

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 2008, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Erding (Tyskland) den 10 december 2018 – U.B. och T.V. mot Eurowings GmbH

(Mål C-776/18)

(2019/C 82/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Erding

Parter i det nationella målet

Klagande: U.B., T.V.

Motpart: Eurowings GmbH

Tolkningsfråga

Ska det vid en inställd flygning enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾ anses att passageraren erbjuds ombokning så att denne kan nå sin slutliga bestämmelseort senast två timmar efter den tidtabellsenliga ankomsttiden även för det fall att ersättningstransporten går till en annan flygplats än den som anges i bokningsbekräftelsen, när denna ligger i samma region?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) den 19 december 2018 – EU mot Caisse pour l'avenir des enfants

(Mål C-801/18)

(2019/C 82/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Parter i det nationella målet

Klagande: EU

Motpart: Caisse pour l'avenir des enfants

Tolkningsfrågor

1. Är de behöriga myndigheterna för social trygghet i en medlemsstat (i detta fall Caisse pour l'avenir des enfants – Luxemburg) skyldiga, enligt de gemenskapsrättsliga skyldigheter de har enligt artikel 45 i FEUF, direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁾, att betala ut familjeförmåner till en medborgare i en annan medlemsstat, när samma villkor för beviljande av dessa förmåner är för handen, de behöriga myndigheterna, till följd av ett internationellt bilateralt avtal mellan den första medlemsstaten (Luxemburg) och tredje land (Brasilien), tillerkänner en rätt till familjeförmåner för sina egna medborgare?
2. För det fall frågan besvaras jakande och principen i ovannämnda rättspraxis som följer av domen i målet Gottardo ⁽³⁾ omfattar familjeförmåner, kan den behöriga myndigheten i fråga om social trygghet, särskilt vad gäller familjeförmåner – i detta fall Caisse pour l'avenir des enfants, nationell institution för familjeförmåner i Storhertigdömet Luxemburg – göra gällande en objektiv motivering som grundas på överväganden som rör mycket betungande administrativa och ekonomiska bördor som uppstått för den aktuella myndigheten för att motivera en skillnad i behandling mellan medborgare i avtalsslutande länder (det aktuella bilaterala avtalet) och andra medborgare i Europeiska unionens medlemsstater?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1).

⁽³⁾ Dom av den 15 januari 2002, Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.